

Guttaperka-Hjulbæklædning, en Bogn, der lader sig anbringe under Sygefengen, og derefter ved en særlig Mechanisme kan løfte denne, hvorefter man paa en let og bekvem Maade kan foretage en Flytning eller Transport af Patienten, der forbliver i Sengen, til Operationsalen eller til andre Lokalteter.

Opvarmning og Ventilation.

I den overveiende Del i de besøgte Hospitaler var Opvarmningen og Ventilationen udført, enten som Luftpvarmning (Kaloriferer), eller Varmtvandsapparater (Rørledninger), der, forsaavidt saadanne Anlæg fandtes i Bygningerne, vare baserede paa en naturlig Ventilation, og naar Anlægget var centralt, stete Udsugningen til en Appellforsten ved Benyttelsen af mekanisk Kraft.

Anordningerne frembøde ikke noget af særlig Interesse eller Nødt, de vare i hvert enkelt Tilfælde afpassede efter de til Planen for Hospitalet stillede Fordringer, hvortil dog skal tilføies, at der som Regel var truffet saadanne Foranstaltninger, der hindrede en ydre stærk Afkjøling, ved Anvendelsen af dobbelte Vinduer og deslige, samt de saakaldte Holcementsdage, hvilke Dage vare anvendte paa samtlige nyere Hospitaler, med Undtagelse af det i Bern. Disse Dage bestaa i, at der paa Tagpærene anbringes en ru, pløjet Brædebæklædning, der dækkes med Tagpap paa almindelig Maade, dette tjæres med varm Tjære, i hvilken der trykkes et Lag Mastikpapier; denne sidste Behandling gjentager sig 4 à 5 Gange, hvorefter hele Massen afdækkes med et 6" tykt Lag Kiseljord. Hvorvidt de kunne anvendes i vort Klima, maa dog henstilles.

Luftfornyelsen var som Regel 1½—2 Gange i Timen, og for Afdelingerne var stærkt kirurgiske og smitsomme Sygdomme noget mere; da der imidlertid i enkelte af Hospitalerne forefandtes den almindelige Hospitalsslugt, hvilken fremkommer ved en for knap Luftskiftning, vilde det være rettest at ansætte denne til 3 à 4 Gange i Timen, hvorved den her omtalte Gene vil blive hævet.

Apparaterne for Opvarmningen, der stete som forhen omtalt, vare baserede paa, selv i den strengeste Kulde og uden Forstyrrelse i Ventilationen, at kunne frembringe en konstant Stuevarme af 18—20 Grader Celsius, derhos var det en udtryffeligg Regel, at den friske Luft om Vinteren kun som forvarmet tør indlades i Sygestuerne.

Til Opvarmning af Badevand til Badeværelserne benyttedes Varmtvandsledninger, naar Kjedelanlægget var centralt for Bygningerne, og naar der anvendtes Luftpvarmning ved Kaloriferer, da var der i Kjælderen til Sygebygningerne anbragt en indmuret eller en vertikal staaende mindre Vandkjedel, der stod i Forbindelse med et paa Loftet anbragt Reservoir, hvori der var anbragt en Kondensator til Opvarmning af det kolde Vand, der tilledes og lukkes ved en i saadanne anbragt Svømmer. De hos os almindelig anvendte Badeovne komme sjældent til Anvendelse.

Økonomi- og Vaskeribygningerne,

der dels ere sammenbyggede og dels ere anlagte i 2 Bygninger, gives gjerne en central Beliggenhed mellem Afdelingerne for den medicinske og kirurgiske Klinik, naar de stedlige Forhold i Terrainet have tilladt saadant; dog findes disse Bygninger ogsaa anlagte i Terrainets Yderkanter, som f. Ex. i Bern, men dette maa dog anses for uheldigt af de forhen anførte Grunde for en let og praktisk Forbindelse med de respektive Sygeafdelinger.

Ved saadanne Bygninger spiller naturligvis selve Kjøkkenets Placering i Bygningen en stor Rolle, der altid er søgt gjort saa let tilgængeligt som muligt, navnlig for Ubleveringsrummenenes Vedkommende; om Kjøkkenet grupperer sig saa alle andre Rum som Opvartningskøkken, Skrællekøkken og Forraadskamre etc. i saa utim Forbindelse som vel muligt, og i Reglen findes der i Kjøkkenbygningen særlige Spisestuer for de underordnede Funktionærer.